

Březen - měsíc soutěží

V polovině března se konalo okresní kolo soutěže MŠMT ve zpěvu a na dechové nástroje dřevěné i žestové a to u nás v Porotním sále v Jičíně.

Zasedly dvě poroty a do krajských kol poslaly žáky jak z naší školy, tak z Nové Paky, z Hořic i soukromé Melodie s.r.o.

22. 3. se tedy konalo v Hradci Králové v ZUŠ Habrmanova krajské kolo soutěže v sólovém a komorním zpěvu. Je třeba poděkovat nejen žákům za skvělou reprezentaci školy, ale i jejich vyučujícím - paním učitelkám Bičíkové, Detkové, Tlusté a Zedníčkové a také panu Krčmáříkovi za klavírní doprovod.

Výsledky soutěže:

1. kat. - **Havřík Josef** - 1. místo, 21,2 bodů
 - **Zikmundová Barbora** - 1. místo - 21,2 b.
 - **Fišera Vojtěch** - 1. místo - 21 b.
 - **Švandová Edita** - 2. místo - 20 b.
 - **Honejsková Anna** - 2. místo - 18,6 b.
2. kat. - **Šemberová Lucie** - 1. místo - 21 b.
 - **Šudová Eliška** - 2. místo - 19,4 b.
3. kat. - **Novotná Linda** - 1. místo - 21,2 b.
 - **Minčáková Klára** - 2. místo - 18,2 b.
5. kat. - **Sutnerová Barbora** - 3. místo - 16,8 b.
- 6.a kat. - **Hlozeková Klára** - 3. místo - 17,2 b.
- 7.a kat. - **Kopalová Kristýna** - 2. místo - 19,8 b.

Komorní zpěv - Pěvecké duo - Adéla Krůtová, Barbora Sutnerová - 2. místo - 20,6 b.

Takto se vraceli šťastní ocenění v nižších kategoriích:

V pátek 25.3. se konalo okresní kolo tanečního oboru v divadle v Úpici.

Naše tanečnice si ve své kategorii vytancovaly krásné stříbrné pásmo za choreografii „Smutek“. Poděkování patří i paní učitelce Aleně Lyczkowski.

Ještě nás čekají krajská kola soutěží v měsíci dubnu.

Ve čtvrtek 7. dubna bude soutěžit ve hře na zobcovou flétnu **Anežka Floriánová** (žákyně pana učitele MgA. Ondřeje Matějky, za klavírního doprovodu pana učitele Michala Petiry) v ZUŠ Rychnov nad Kněžnou.

V pátek 8. dubna máme zastoupení ve hře na saxofon - žákyni pana učitele Jana Rýznara za klavírního doprovodu Mgr. Pavla Krčmáříka - Lauru Pácalovou v ZUŠ Střezina Hradec Králové

a o týden později ve čtvrtek 13. 4. v ZUŠ Trutnov soutězíme ve hře na trubky - žáci pana učitele MgA. Ondřeje Matějky - **Šimon Vlček a Kašpar Nierostek** a žáci pana učitele BcA. Tomáše Klazara - **Daniel Huf a Václav Drahoňovský**.

Jaroslava Komárková

28. 3. 2022 soutěžili přímo v krajském kole v Hradci Králové Střezina hráči na bicí nástroje.

V těchto chmurných dnech plných různých starostí a napětí, se konečně po celé republice a dlouhých pěti letech uskutečňují soutěže mladých muzikantů pro Základní umělecké školy. Naše oddělení bicích nástrojů ze ZUŠ Jičín se zúčastnilo krajského kola, které se konalo v pondělí 28. března 2022 na ZUŠ Střezina v Hradci Králové. Měli jsme hned dvě želízka v ohni, a to **Terezu Koudeľkovou** ze třídy pana učitele Zdeňka Švece a **Lukáše Juliána Bočka** ze třídy pana učitele Václava Tláška.

Hned po příjezdu na jednu z největších hudebních škol v republice panovalo velké napětí a více než 40 bubeníků se rozvířilo v poskytnutých zkušebnách. Soutěž byla rozdělena do věkových kategorií a celou soutěž hodnotila velice profesionální čtyřčlenná porota. Předsedou poroty byl pan Petr Mori z Hudby Hradní stráže a Policie ČR, paní Linda Gregarová ze ZUŠ Jaroslava Kociána Ústí nad Orlicí, pan Jan Jobbak ze ZUŠ Bedřicha Smetany Litomyšl a paní Vendula Kudláčková ze ZUŠ Střezina Hradec

Králové.

Hodnocení jednotlivých výkonů probíhalo formou bodování a součet bodů od všech porotců u každého hráče určilo jeho konečné pořadí. Konkurence ve všech kategoriích byla opravdu velká a hudební zdatnost soutěžících bubeníků byla úctyhodná. O to větší až obrovská byla naše radost, když při závěrečném vyhlášení výsledků **Tereza Koudeľková** získala ve druhé kategorii krásné **2.místo** a **Lukáš Julián Boček** v sedmé kategorii též krásné **2.místo**. Oběma stříbrným bubeníkům moc, moc gratulujeme a přejeme jim hodně úspěchů a sil do dalšího bubenického života.

A aby bubnování nebylo málo, velmi rád bych vás všechny pozval na koncert oddělení dechových a bicích nástrojů, který se koná ve **čtvrtek 21. dubna 2022 v Porotním sále ZUŠ Jičín od 18.00** hodin. Kromě skvělých hudebních výkonů hráčů na dechové nástroje uvidíte, a hlavně uslyšíte bubeníky- „ranaře“ **Matyáše Aubrechta** s interpretací pomalé písně od skupiny Metallica - Nothing Else Matters a **stříbrného „kouzelníka s paličkami“ Lukáše Juliána Bočka** za vydatné pomoci jeho sestry **Kamilly Agáty Bočkové** s vlastní úpravou skladby od Michaela Jacksona - Black Or White.

A aby toho nebylo ještě málo, zvu vás všechny srdečně na **ples** naší Základní umělecké školy, pořádaného v pátek **6. května 2022 od 18. hodin** v sále jičínského Masarykova divadla. Za naše oddělení vystoupí bubenická skupina **BUBEŇOUŘI** se svojí divokou světelnou šou a hudební skupina **A.C.RO.BAT**, která vám zahraje k tanci a poslechu. Přijďte se pobavit a podpořit naše nové hudební hvězdy.

Do jarních dní vám všem přejeme hlavně hodně zdraví, klidu, pohody a na setkání s vámi se za bubenické oddělení těší

Tláška Václav a Zdeněk Švec

Pobočka v Sobotce

Druhý charitativní koncert pro Ukrajinu, který naše škola připravila se konal 16. března v sále spořitelny v Sobotce. Koncert na tento den jsme měli naplánovaný dlouho a měl to být takový malý rozjezdový pocovidový koncertíček, kde si zase začneme všichni pomalu zvykat na veřejná vystoupení. Soudruzi v Moskvě bohužel rozhodli a vše bylo trochu jinak. Pod záštitou starosty města pana Ing. Lubora Jenčka proběhl koncert benefiční s velmi pestrým programem. Slyšeli jsme sólová vystoupení houslistů ze třídy paní učitelky Mrkáčkové - **Antonína Škorpy, Petra Balcara, Kristýny Metelkové a Elišky Pfeiferové** a dvě irské písně, které společně s Eliškou zahrál ještě **Marek Patka a Václav Valenta**. Jejich vystoupení bylo pestré, paní učitelka Mrkáčková skvěle doprovázela na klavír, jedna radost při pohledu a poslechu sobotecké houslové třídy. U klavíru se vystřídali čtyři žáci. Ani jejich výkony nezklamaly a mezi našimi koncertními klavírními stálicemi **Emou Lukášovou, Aničkou Nebesářovou a Anežkou Floriánovou** (ta si zahrála i na zobcovou flétnu skladbu, se kterou mj. bude soutěžit v krajském kole soutěže MŠMT 7. 4.) jsme zaznamenali „nové jméno“ **Šimon Máchu**. Velkým zpěstředním koncertu bylo vystoupení harfistky **Karolíny Matysové**.

Ano, paní učitelka Pavla Novotná přivezla sebou svoji harfu a my jsme ji (harfu i Karolínu) mohli obdivovat jak při sólovém hraní, tak i v komorní hře, kdy doprovodila flétnistku **Lucii Buškovou**. Premiéru na soboteckých prknech měla **Veronika Bradnová** se svým pěveckým sólovým vystoupením a **Miroslav Vaněk** s elektrickou kytarou a vlastní skladbou Život. Míra hrál jako o život. Kytary tentokrát zastoupila **Agáta Zahradnická**. Spolehlivé výkony žáků doplnily a komorní skladby zahráli kolegyně **Miroslava Mrkáčková s Pavlou Novotnou** a kolegové **Michal Petíra a Tomáš Klazar**. Ukrajinskou tečku našemu koncertu dala nová sobotecká obyvatelka **Alexandra Yakubyak**. Vybrali jsme 20 000 korun českých a musím říct, že mě to zaskočilo tak, že mi došla slova. Věnovali jsme je sobotecké farnosti, která se s panem děkanem Václavem Novákem v čele stará o uprchlíky na Sobotecku. DĚKUJEME.

Petra Matoušková

Benefiční koncert pro Ukrajinu - ohlédnutí Marty Detkové

10.3.2022, čtvrteční podvečer v před jarním Jičíně.

Masarykovo divadlo, diváky úhledně zaplněné hlediště, jeviště pokryté hudebními nástroji a zvukařskou technikou, malířské stojany se žlutomodrými obrazy, v šatnách pro účinkující houstne atmosféra, dokončují se poslední úpravy večerního oblečení a líčení - začíná něco nevidaného a vlastně i nevídaného - první „válečný“ benefiční koncert v historii životů většiny z nás.

22.2.2022 začala v bezprostřední blízkosti naší republiky válečná invaze vojsk Ruské federace na území Ukrajiny. Tísňová přítomnost válečného konfliktu se během jedné noci a jednoho rána přesunula z míst, kde jsme o ní doposud jen z bezpečí České republiky slyšeli - ze států blízkého a středního východu - k nám „za humna“ k našim sousedům na Ukrajině. Skoro každý z nás má, nebo zná ve svém okolí někoho, kdo se toho rána objevil s usazeným obličejem a s výrazem strachu o svojí ukrajinskou rodinu a blízké.

V souvislosti s psaním tohoto článku, prvního „válečného“ i v mém životě si nemohu nevzpomenout na můj oblíbený film „Králova řeč“ a silný životní příběh kocktavého anglického krále Jiřího VI. Jeho projev, kterým svému lidu oznamoval vstup Velké Británie do 2 světové války, ve filmu podbarvený neuvěřitelnou hudbou 7 symfonie Ludwiga van Beethovena je mrazivým svědectvím o tom, že jsme se my lidé za těch 83 let vůbec nikam neposunuli.

Posudte sami:

Anglický král Jiří VI - 3.9.1939 první válečný rozhlasový projev

„V této těžké hodině, možná nejosudovější v naší historii, posílám do každého domova mých poddaných jak tady, tak i v zámoří, toto poselství.

Je vysloveno se stejně hlubokými city ke každému z Vás, jako bych mohl překročit Váš práh a mluvit s Vámi osobně. Je to už podruhé v životech většiny z nás, kdy jsme ve válce.

Znovu a znovu a zase jsme se snažili najít mírové východisko z vážných rozporů, mezi námi a těmi, kdo jsou nyní našimi nepřáteli. Ale bylo to marné!

Byli jsme přímo vehnáni do konfliktu, protože my se musíme postavit principu, který - pokud by zvítězil, byl by smrtelný pro veškerý civilizovaný svět, na celém světě. Tento princip, zbaven všech zástěn, je vlastně pouhá primitivní doktrína, že síla - je právo. A kvůli všemu, co sami považujeme za drahé, tak je nemyslitelné, že bychom se té hrozbě odmítli postavit. A právě z tohoto čestného důvodu oslovuji své poddané, tady doma a také mé poddané v zámoří, kteří si naši věc vezmou za svou. Žádám je, aby stáli klidně, pevně a jednotně, v těchto časech zkoušky. Náš úkol bude těžký. Před námi mohou být temné dny a válka už nadále nezůstane omezena jen na bitevní pole, avšak my můžeme udělat jediné to, co považujeme za správné a s pokorou svěřit naši věc Bohu. Jestliže jeden jako druhý zachováme rozhodnou věrnost, tak s Boží pomocí, nakonec zvítězíme.“

Zdá se Vám to tak, jako mě povědomé?

Ze všemožných dohadů, výroků, novinových zpráv a článků je jasné, že asi všechny strany jakéhokoli konfliktu, by mohli použít podobnou řeč, pro uvedení svých lidí do válečného stavu.

Vážně neexistovala možnost se domluvit?

Jak v roce 1939, tak v roce 2022?

Už týdný žijeme ve světě, kde nám přibývající skupiny traumatizovaných rodin ukazují, že se blízko nás odehrávají další a nová, válečná utrpení, a že domluva bohužel stále není nejsilnější lidská disciplína hlavně proto, že jí často přehluší síla a moc individuálních zájmů.

Co zbývá jiného než vzít to nejlepší, co umíme a pokusit se nejenom shromáždit peněžní dary na pomoc válečným obětem, ale také věnovat čas, pozornost a energii tomu, jak mohou věci vypadat a jaké výsledky se mohou dostavit, když se lidé **domluví**.

My jsme se domluvili.

Učitelé a žáci jičínské ZUŠ

pan starosta města Jičína JUDr.

Jan Malý

ředitel KZMJ Bc. Pavel Nožička

ředitel Oblastní Charity Bc. David

Rejlek,

VideoStudio Pavla a Pavlína Po-

dobských,

VOKO reklama - Jan Košíček

Salon Diamond Pavlína a Pavla

Podobských

A vy, návštěvníci koncertu a přispěvatelé do kasičky dobrovolného vstupného, kteří jste společně s námi shromáždili téměř 55tis. Kč na pomoc a podporu ukrajinským rodinám.

Děkujeme Vám!

Čím jsme tedy naplnili koncertní čas?

Po úvodních projevech zazněly dvě písně, které spolehlivě vysunou posluchače ze sedadel, do postoje úcty a hrdosti, i když tentokrát se bohužel jejich poslech neobešel bez slz smutku, bolesti a strachu.

František Škroup /Josef Kajetán Tyl - píseň „**Kde domov můj**“

Státní hymna České republiky

Mychajlo Verbyckyj/Pavlo

Čubynskij -píseň „**Šče ne**

vmerla Ukrainy i slava, i voľa“

Státní hymna Ukrajiny

Ještě neuměla Ukrajiny ani

sláva, ani svoboda,

Ještě se na nás, bratři Ukrajinci,

osud usměje.

Zhynou nepřátelé naši jako

rosa na slunci,

Začneme konečně vládnout v naší zemi.....

Po emotivním úvodu se odvážně role prvního hráče chopila **Maruška Krejcarová** a zahrála na klavír skladbu „Poem“ skladatele Zdenka Fibicha.

Maruška svým výkonem, milým úsměvem a žlutomodrou mašlí v culíku uvolnila to tísnivé, co v úvodu takového výjimečného koncertu nemohlo nebýt, tu atmosféru blízké přítomnosti války a přenesla nás do večerní „Selanky“ na pražském Žofíně. Zajímá Vás proč Selanka a Žofín?

Pak Vám doporučuji zajímavý článek, Českého rozhlasu o panu Fibichovi, jeho láskách, hudbě a skladbě Poem na odkazu zde:

<https://cesky.radio.cz/zdenek-fibich-poem-8108589>

Anežka Floriánová

nás ovšem zase vrátila do dramatické reality krásnou interpretací 3. věty skladby Concertino německého režiséra a skladatele duchovní a chrámové hudby Gustava Gunsenheimer, kterou zahrála na zobcovou flétnu za klavírního doprovodu pana učitele Michala Petiry. První rytmizované opakované tony skladby trochu připomínají vojenský pochod, nebo válečný marš a další části třeba středověký hrád, nebo

kapli, kde se lidé modlí a žádají o pomoc možná i v těžších časech.

Melancholická nálada Valčíku gis - moll pro čtyřruční klavír autora Johannese Brahmsa v podání **Lindy Novotné** a **Laury Pácalové** své posluchače z tísnivé nálady tak úplně nevyvedla, což dobře ladí s danou situací, přece jen - nejsme na estrádě, ale na „válečném“ koncertu.

Ali John Meredith-Lacey, známý pod přezdívkou Novo Amor, je velšský multi-instrumentalista, zpěvák, skladatel, zvukový designér a producent.

Jeho skladbu Anchor – v překladu Kotva zazpívala **Emá Dobiášová** a sama se při tom doprovodila na elektrickou kytaru. Svým ojedinělým hlasem a soulovým projevem dodala textu milostné písně atmosféru, která zvedala posluchačům „husí kůži, jako pralinky“.

Refrén písně:

*A já slyším tvoji loď, jak přijíždí
Tvé slzy, moře pro mě k plavání
A já slyším přicházející bouři
Má milá, je to všechno, čím jsme kdy byli?
Zakotví se ke mě, láska
Zakotví se ke mě, láska
Zakotví se ke mě, láska
Oh, zakotví se ke mě, láska*

Co dodat k pátému číslu?

Je někdo, koho nezamrazí při nezapomenutelné úvodní melodii k seriálu Cirkus Humberto, kterou (a ne jenom jí) si její autor, skladatel Karel Svoboda vysloužil nesmrtelnost na českém nebi filmové a muzikálové tvorby?

Sestry **Jolana a Karolína Stránské** svůj koncertní kus pro čtyřruční klavír podaly přesně s tím emotivním nábojem, který měl Karel Svoboda

v úmyslu. Začátek skladby ve veselém, varietním duchu přejde náhle do takové tragičnosti a osudovosti, že člověk ani nemusí vidět seriál a už ví, o čem bude. Především o tom, že za každým lidským uměním stojí bohužel i nějaké utrpení. Osudy cirkusové rodiny jsou stejné, jako naše vlastní. Všechno jsme si nějak museli „vybojovat“. I tu schopnost sednout za klavír a zahrát lidem v nelehké situaci.

Marcel Lucien Tournier byl francouzský harfista, skladatel a pedagog, který složil důležitý sólový repertoár pro harfu, čímž rozšířil technické a harmonické možnosti nástroje. Melancholickou skladbu Promenade á l'Automne –

Podzimní procházka zahrála na harfu **Karolína Matysová** společně s paní učitelkou **Šárkou Rejš-**

kovou – flétna. Jejich společné tóny nás skutečně přenesly do opuštěných podzimních pařížských ulic.

Při uvažování o lidské schopnosti, vyjádřit něco něčím, člověk žasne. Jak je možné, že stejný živočišný druh je schopen z několika tónů harfy a flétny vyvolat dokonalou iluzi podzimní procházkové melancholie a zároveň připravit a zorganizovat válečné tažení? Je to zvláštní.

David Suk skoro, jakoby se zamýšlel nad podobnou otázkou, když se posadil za klavír a interpretoval emocií plné Nocturno e-moll Fryderyka Chopina. Uhrát takovou skladbu na takovém koncertě, v tak mladém věku a v takové kvalitě – to už je opravdu porce umění. Za mne: „Klobouk dolů!“

Charles Auguste de Bériot Koncert a – moll, 1. Věta a naše úžasná houslistka **Vlasta Pospíšilová**, která už má s podobně náročným koncertem zkušenost, když si zahrála na začátku školního roku na koncertě s houslovým virtuosem Jaroslavem Svěceným. Vlastička ušla velký kus hudební cesty a především bravurní výkon, společně s paní učitelkou **Markéta Mašková**, která jí doprovodila na klavír.

Nepřekonaný song z muzikálu „Cats“ autora Andrew Lloyda Webbera, píseň „Memory“ (Vzpomínka) a naše něžná zpěvačka **Kristýna Kopalová** se svým čistým hlasem a citu plným projevem, za doprovodu pana učitele **Pavla Krčmárika**.

K tomuto, výkonu se dá říct jen to, že dokonale vyjádřil hlavní myšlenku písně. Touhu po lásce, která trvá od narození všech živých tvorů až do jejich smrti.

Stárnoucí osamělá kočka se toulá po měsícem zalitým chodníku a vše, po čem touží, je dotek, blízkost a přítomnost někoho, něčeho láskyplného.

*„Dotkni se mě!
Je to tak lehké, nechat mě tu samotnou
s mou vzpomínkou
na mé slunečné dny.
Jestli se mě dotkneš,
porozumíš, co je štěstí
Koukni!
Začal nový den...“*

Josef Severa vystupující, dle jeho učitele pana Jana Rýznara, pod americkým pseudonymem **Joseph North** nás svojí interpretací Blues autora Boba Mintzera přece jen trochu probral z té náložky melancholie a smutku, luxusním džezíkem, a připravil nás na rockovou nálož školní kapely Shame orchestra.

Shame orchestra:

Natálie Prokopová kytara a zpěv
Ivana Soukupová saxofon
Josef Severa saxofon
Anna Barešová keyboard
Ondřej Lukáš elektrická kytara
Josef Kyselo basová kytara
Kamil Novotný bicí souprava

Roková píseň What's up americké skupiny Blondie.

Bylo to skvělé, uvolňující vystoupení. Po všem tom napětí a emocích předcházejících čísel se kapela „opřela do vesel“ a **Natálka Prokopová** s kytarou, jako pořádná rockerka vystříhla:

*„...A tak se ráno budím
A vycházím ven
A zhluboka se nadechnu a
cítím se skutečně silná
A křičím z plných plic*

*Hej-ej-ej
CO SE TO DĚJE?!*
*A já říkám, hej-ej-ej
Hej-ej-ej
Řekla jsem hej, co se to děje
A já říkám, hej-ej-ej
Hej-ej-ej
ŘEKLA JSEM HEJ, CO SE TO DĚJE??!“*

Ovšem závěr první poloviny koncertu se dostal někam, kde ti, co vědí a znají, už jen mlčky poslouchají a uznávají, že tady - není co dodat.

Skladba „The Messiah Will Come Again“ má svůj vlastní osud a její svědectví o válce v duši, talentem i démonem posedlého člověka, nechá posluchače v něčem, co je napůl agonie a napůl extáze. Cestu z tohoto zážitku si musí najít každý sám v sobě.

Skladbu „Mesiáš se vrátí“ si vzali do prsů a nástrojů tři fenomenální kytaristé:

První byl její autor Roy Buchanan, americký kytarista a bluesový hudebník, průkopník zvuku Telecaster. Roy byl ve své duši zmiňován dvěma silami: alkoholem a intenzivním vztahem k náboženství. To je v pravdě neslučitelná kombinace a jejího nositele vystavila čistému osobnímu peklu, které bohužel skončilo sebevraždou.

O skladbě „The Messiah Will Come Again“ napsal americký hudební historik a kritik Graham Reid toto:

„Začíná bluesovým přeběhnutím pískajících varhan, přechází do mluvené lyriky. Chodil jsem na mnoha místech, kde jsem nikdy neměl být, a vím, že Mesiáš... přijde znovu!“, pak se točí do nádherně melodického sóla s ozvěnou. Stoupá k nebesům přes kytarovu kadenci a vrací se zpět na zem s kytarou, která pláče tak hluboce, že můžete cítit, jak vám rve srdce, když se rozplyne v dlouhé noci naděje a vykoupení.“

Původní verzi skladby převzal později neméně fantastický kytarista Garry Moore a skladbu upravil do podoby bez úvodní citace, do verze, která se stala součástí jeho sedmého alba „After the War“ – „Po válce.“ Mezi hudebními kritiky na celém světě se sdílí názor, že pokud mohl někdo převzít „The Messiah Will Come Again“ od Roy Buchanana a zahrát jí s jejím plným obsahem a významem a ještě něco přidat, tak to mohl být jedině Garry Moore.

Je tu ovšem ještě třetí kytarista, který zahrál „The Messiah Will Come Again“ se vším, co k tomu patří a ještě něco přidal, a to náš pan učitel **Vít Heřman** a jeho doprovodná kapela, na „válečném“ benefičním koncertě pro Ukrajinu.

Vít Heřman – elektrická kytara

Lukáš Knap keyboard

Václav Tláškal bicí souprava

Josef Kyselo basová kytara

***** PŘESTÁVKA *****

O přestávce jsme si, kromě občerstvení našli snad všichni chvilku na postání u nádherných obrazů žáků našeho výtvarného oboru.

Zadání paní učitelky **Zuzany Adamové** znělo: „**Pokojná Ukrajina**“ v barvách žluté a modré ukrajinské vlajky. Při pohledu na patnáctku žlutomodrých vyjádření klidu, slunce a bezpečí by se hodil i prostý název „Pokojná krajina“.

Možná jsme si my, obdivovatelé těchto nevšedních, výtvarných děl našich dětí, při pohledu do fantastických horizontů a sluncem zalitých panoramat uvědomovali, že už ani nevíme, jak vypadá, voní a dýchá „Pokojná krajina“. Ještě, že to vědí děti.

Díky dětem za jejich představivost a paní učitelce za inspiraci.

Čím se dá začít druhá polovina už tak silného a emocemi nabitého večera?

Uvedení diváků po přestávce do sedadel a nálady pro druhou, stejně výživnou, část koncertu, která měla ještě přijít, nemohlo být vhodnější a citovější, než výrazový tanec v podání naší paní učitelky **Aleny Lyczkowské**, která si připravila vlastní choreografii s názvem „**Opuštěná láska**“.

Skladba, která byla hudebním podkladem pro vystoupení s názvem „Kytka“ v úpravě pro dvě cella české skladatelky, zpěvačky a instrumentalistky, uměleckým jménem Vladivojna La Chia, je součástí soundtracku k českému seriálu „Až po úši“.

Paní učitelka v průběhu necelých dvou minut svým tancem vymazala z mysli diváků vzpomínky na přestávkové rozhovory a chlebičky, a bez jediného slova jsme byli všichni zase tam, kde nás na konci předchozí části programu vypustil k oddechu „Přicházející Mesiáš“ pana učitele Heřmana – na koncertě pro lidi ze světa, kde láska prozatím nevítežila.

A ani následující kus, první věta z „Měsíční“ sonáty cis – moll pro klavír, Ludwiga van Beethovena, v podání paní učitelky **Kataríny Kalvodové**, nepustila posluchače z návštěvy

prostoru za hrudní kostí - krajiny srdce.

15.11.2020 se na Facebooku objevilo video americké

hudební producentky Tamar Springer, která zveřejnila svého 94 letého otce, hudebního skladatele Philipa Springera, který pro ní, jako dar k narozeninám zahrál na klavír právě první větu z „Měsíční sonáty“.

Souvislost s naším koncertem je ta, že někdo dá své ruce, své soustředění, svou mysl a srdce dohromady proto, aby stvořil interpretaci výjimečné hudby, jako dar. Dar lásky, účasti a soucitu pro druhého člověka. Paní učitelka svojí „Měsíční“ darovala nám posluchačům, a především ukrajinským dětem a rodinám.

Hudba Johanna Sebastiana Bacha, nemůže chybět tam, kde má přijít ke slovu lidská i hudební ušlechtilost.

Druhá věta koncertu pro dvoje housle, v podání paní učitelky: **Ludmily Krčmárikové** a **Miroslavy Mrkáčkové**, za klavírního doprovodu pana učitele **Pavla Krčmárika**, doplnila plejádu děl významných hudebních skladatelů o specifický, „Bachovský pohled na věc“.

O Bachovi se říká, že mu jeho hudbu diktovali andělské sbory z nebe, protože její krása a melodičnost snad ani nepochází z našeho světa. S trochou, v tomto případě snad omluvitelné patetiky, by se dalo říci, že nám paní učitelky svým vystoupením snesly kus Bachovského „nebe na zem“ tedy spíše na jevišti Masarykova divadla.

Ne nadarmo, se o všestranném muzikálním talentu říká, že jeho majitel zahraje všechno „od Bacha, po Zacha“.

Parafrazí na první verš Biblické knihy Genesis, bychom k naší moderní hudbě mohli říci:

„Na počátku, byl Bach.“

Zahrát Bachovskou melodii není vůbec tak jednoduché, jak to vypadá. Interpret si nevydechne ani na vteřinu ze soustředění na křišťálovou čistotu tónu a při tom musí být jeho ruka lehká a jeho hudba ladná, tančící.

Paní učitelky si rozhodně zasloužily ovace okouzleného publika.

Když se řekne hudebníkovi etuda, většinou se mu zjeví srst a zpotí čelo. Etudy jsou vlastně prstová, nebo dechová cvičení, která mají za úkol naučit ruce, ústa a tělo člověka ovládat hudební nástroj. Etuda je něco, jako v češtině diktát. Fakt to člověk, většinou moc nemusí.

Ovšem koncertní Etudy, jako je třeba „Revoluční“ c – moll Fryderyka Chopina, to je něco úplně jiného. Zůstává zde potřeba naučit své ruce vysoké klavírní technice a do běhavých i akordických pasáží melodie dát nejen ten cvik, ale taky cit a hudebnost. Pan učitel **Pavel Krčmárik** si před výkonem hrál celé odpoledne ruce v rukavicích, aby mu nezduhly klouby a výsledek stál za to. „Revoluční“ byla dech beroucí.

Existují hity, kterým se zkrátka nedá dát jiné přízvisko, než „Oplodňovák“ a není to míněno jako posměšek, ale naopak výraz nejvyššího stupně uznání, za melodii, která nezestárne, nezevšední a nikdy z ní nevyvane její milostné fluidum.

Skladba „When I Need You“, anglického zpěváka, kytaristy a hudebního producenta Alberta Hammonda je právě takovým songem, který nikdy nepřestane fungovat přesně tak, jak si lidé u „Oplodňováků“ představují.

Skladba samotná je ovšem něco, jako surový podklad. To, co z ní udělá ten pravý zážitek je teprve interpretace a osobní vklad toho, kdo jí hraje.

Pan učitel **Jan Rýznar** se svým saxofonem, fantastickým tónem a omračujícím finále celé skladby řekl kategoričky: „Válka neválka, LÁSKA tady prostě BUDE!“ ...A byla.

Až si poslechnete záznam koncertu na You Tube, myslím, že si stejně jako já, budete jednotlivá čísla přehrávat dokola, protože se tomu zkrátka nedá odolat. Tak Vás předem upozorňuji, že u tohoto vystoupení se to možná dostane i na desítku :-). Odkaz zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=1iqAvGCiYBU&t=130s>

Paní učitelka Kalvodová uvedla výstup naší bývalé žačky i kolegyně **Dariny Stránské** slovy: „A zpátky do romantismu!“.

Romantika předcházejícího čísla a Romantismus skladby Polonéza Op. 40 č. 2 c – moll Fryderyka Chopina je asi takový rozdíl, jako mezi slovy „Obyvatel a Obyvák“.

Má to stejný kořen slova, ale vyjadřuje to úplně jiný obsah.

Romantismus je (dle Wikipedie) „umělecký a filozofický směr a životní postoj euroamerické kultury konce 18. století a začátku 19. století. Základními kameny romantismu jsou cit, individualita (a individuální prožitek) a duše (zejména trýzněná duše). Romantismus vznikl jako reakce na monopol rozumu ve filozofii osvícenství, strohost antikou inspirovaného klasicismu.“

Cit, individualita a prožitek – to jsou naprosto přesné atributy klavírní hry, zlatovlasé princezny **Darinky**, která tyto kvality vložila do každého tónu svého vystupu.

O skladbě Mazurek Antonína Dvořáka se píše na webu antonin-dvorak.cz toto:

„Dvořák zkomponoval Mazurek e-moll na přání svého nakladatele Simrocka, který po úspěchu *Slovanských tanců* žádal od skladatele drobný kus pro housle ve stejném stylu. Jednoduchá forma je vystavěna ze dvou kontrastních témat, jednoho výrazně rytmického a druhého lyrického. Tiskem vyšel Mazurek u Simrocka ještě téhož roku, kdy byl zkomponován, s dedikací Pablo de Sarasatovi. Skladba existuje také ve verzi s doprovodem orchestru.“

Podle takového popisu by člověk čekal skladbičku někde na pomezí dětské říkanky a doprovodné melodie pro první lekci v tanečních, kde to bývá právě mazurka na začátek, aby se adeпти nácviku společenského tance nepolekali.

Paní učitelka **Ludmila Krčmáriková** nás ovšem vyvedla z omylu a svojí virtuózní hrou náročného kusu, při kterém jí na klavír také skvěle doprovodil její manžel **Pavel Krčmárik**, nás usadila do sedadel s výrazem naprostého úžasu.

Je to sakra těžký part, tenhle drobný kus pro housle a nezbyvá než gratulovat paní učitelce k takovému výkonu.

Aram Iljič Chačaturjan byl sovětsko-arménský hudební skladatel, klavírista a dirigent.

Klavírní skladba Toccata v podání paní učitelky **Venduly Bachtíkové** byla v našem programu něco, jako kus „pro náročně“.

Připomínala mi trochu hlavolamy sudoku „pro náročně“, které luští můj táta. Já sama bych se o takový kus ani nepokusila (jak v oblasti hry na jakýkoli nástroj, tak i v tom luštění).

Hudba jako tato svého posluchače v první chvíli znepokojí. Co to vlastně je? Kam se to vyvine,

bude v tom nějaký smysl?

Stejně jako u sudoku pro náročně. Prvotní pohled na téměř prázdnou tabulku osamělých čísel pošle luštitelce do „údolí stínů a beznaděje“. Dá tahle věc vůbec někdy nějaký smysl?

A pak se necháte vést hudbou a postupně se smysl a krása objeví. Skladba nejen, že dává smysl a drží pohromadě, ale vtahuje vás do svých útroch a ukazuje překrásné pasáže klavírního mistrovství. Je stejná, jako nehmotná, ale přesto mocná logika lidského mozku, která provede (tedy v případě mého táty, ne bohužel mě samotné) luštitelce doplňovačkou 9 číslic tak, že konečný výsledek je dokonale a smysluplný.

Troufnout si na „kus pro náročně posluchače“ vyžaduje kus odvahy, velkou dřinu a přípravu. Paní učitelka Bachtíková nic z toho nevynechala a své posluchače dovedla s jistotou do dokonalého finále.

Citace z Wikipedie:

„Sedlák kavalír (v originále italsky *Cavalleria rusticana*) je opera Pietra Mascagniho z roku 1890. Autory libreta jsou Giovanni Targioni-Tozzetti a Guido Menasci. Tato jednoaktovka uvedená poprvé 17. května 1890 v Římě je považována za základní dílo celého směru italské opery nazývaného verismus.“

Část Intermezzo z této opery zahrály paní učitelky **Šárka Rejšková** na flétnu a **Pavla Novotná** na harfu a jejich vystoupení zklidnilo atmosféru k blížícímu se závěru večera.

Po všech vypjatých tónech předcházejících čísel to bylo téměř až úlevné, subtilní a něžné hudební pohlázení, které předznamenalo poslední dvě

čísla, za která už nemluví jenom hudba, ale také text.

Píseň Antonína Dvořáka – „A les je tichý kolem kol“ v provedení naší bývalé žačky a současné paní učitelky, talentované operní zpěvačky **Aničky Zedníčkové** mluví k tématu války, života a smrti sama za sebe:

„A les je tichý kolem kol,
jen srdce mír ten ruší,
a černý kouř, jenž spěchá v dol,
mé slze v lících, mé slze suší.“

Však nemusí jich usušit,
necht' v jiné tváře bije.
Kdo v smutku může zaspívat,
ten nezhyne, ten žije, ten žije!“

Zbývá jen poděkovat Aničce a jejímu korepetitorovi **Pavlu Krčmáříkovi**, že propůjčili své umění mistru Dvořákovi a společně s ním dali našemu koncertu nezapomenutelnou tečku.

Koncertem provedli paní učitelka **Katarína Kalvodová** a pan učitel **Jan Rýznar**.

A přídavek?

K tomu není třeba dodat nic.

Jen píseň, text, kytaru a společný zpěv pana učitele Jana Rýznara s celým sálem:

Olexandra...

Do Sobotky se dostala ukrajinská dívka jménem Olexandra. Doma studovala na odborném hudebním učilišti hru na klavír.

Na faře v Sobotce, kde bydlí, potkala paní Ječnou, jejíž dvě dcery chodí k nám do hudebky. A protože je paní Ječná žena činu a chtěla Olexandře zajistit nějakou činnost, zavolala mi, zda by nemohla začít chodit cvičit na klavír k nám do školy. Tak jsme se seznámily a já začala přemýšlet, co dál. Říkala jsem si, chvíli bude hrát u nás ve škole a pak se s ní rozjedeme na konzervatoř, třeba do Pardubic. Do toho vstoupila paní ředitelka s návrhem, že nejlepší bude, zeptat se rovnou v Praze na konzervatoři. Řekla jsem si, proč ne, a napsala panu Čechovi, řediteli Pražské konzervatoře. Okamžitě mi odpověděl a druhý den mi zavolala jeho zástupkyně pro studijní záležitosti a nabídla mi, abychom

Karel Kryl, píseň „Bratříčku zavírej vrátka“
„Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
přijeli v hranatých železných maringotkách.“

Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,

bratříčku, zavřel jsi vrátka?
Bratříčku, nevzlykej, neplýtvěj slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.

Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!“

Poděkování patří také mistru zvuku **Jiřímu Kroupovi** a technické podpoře - pánům učitelům **Michalu Petrovi** a **Ondřeji Matějkovi**.

Marta Detková

s Olexandrou a její maminkou přijely.

V Praze se nás ujal vedoucí klavírního oddělení pan profesor Milan Langer a na studijním oddělení paní Kružíková. Olexandra panu profesorovi zahrála a byla podmíněně přijata. Prostě dostala šanci ukázat, jak bude pracovat a rozvíjet se dál. Na konci školního roku na konzervatoři rozhodnou, zda zůstane a bude pokračovat. Tedy pokud se nebude moci vrátit domů. Toto řešení mi připadá logické a férové a zároveň je za ním snaha Pražské konzervatoře pomoci.

Byli jsme tam ve středu a od čtvrtka se Olexandra stala žákyní školy a hned ten samý den měla první hodinu klavíru u paní profesorky Veroniky Böhmové, první hodinu dějin hudby, angličtiny, češtiny pro cizince a absolvovala sama cestu z Prahy do Sobotky. Teď ještě zbývá vyřešit ubytování alespoň na tři dny v týdnu. Budu celý tento příběh zpodoblávající pečlivě sledovat a těšit se na jeho dobrý konec.

Petra Matoušková

Zprávy z dechového oddělení

V polovině března proběhlo na naší škole okresní kolo soutěže na dechové nástroje.

Celkově se přihlásilo 30 žáků za celý okres. Soutěž začala od 8:00 hod. kategorií zobcových fléten. Bylo zde 12 soutěžících a za naší ZUŠ se v VII. kategorii umístila **Anežka Floriánová** s 1. místem a postupem do krajského kola.

Poté následovalo vyhlášení zobcových fléten a pokračovalo se další kategorií, tentokrát dřevěné dechové nástroje. V této skupině bylo celkem 13 příčných fléten a 1 saxofon.

Z naší školy se žáci na příčnou flétnu umístili takto:

II. kategorie - **Krčmářková Alžběta** - 1. místo s postupem, **absolutní vítěz** soutěže
V. kategorie - **Khunová Ema** - 1. místo s postupem
VI. kategorie - **Landovská Anna** - 1. místo s postupem
- **Jindřichová Anna** - 2. místo

VIII. kategorie - Havrdová Sheila - 1. místo s postupem

Za saxofony byla vybraná **Laura Pácalová**, a obdržela v V. kategorii 1. místo s postupem a stala se absolutní vítězkou celé soutěže.

Na program se nyní dostaly nástroje žesťové, kde se celkově zúčastnili 4 žáci, všichni z naší školy:
II. kategorie - **Huf Daniel** - 1. místo s postupem, **absolutní vítěz**
III. kategorie - **Vlček Šimon** - 1. místo s postupem
IV. kategorie - **Nierosrek Kašpar** - 1. místo s postupem
VII. kategorie - **Drahoňovský Václav** - 1. místo s postupem

Všem zúčastněným i jejich kantorům a korepetitorům moc gratuluji. Také bych chtěla poděkovat porotě (Jana Vávrová – ZUŠ Nová Paka,

Šárka Rejšková, Tomáš Klazar, Jiří Kroupa, Jan Rýznar), paní tajemnici Kataríně Kalvodové i paní učitelce Markétě Maškové za uvádění celé soutěže.

Dále postupující žáci čekají krajská kola, která jsou:

7. 4. 2022 – Krajské kolo pro zobcové flétny v ZUŠ Rychnov nad Kněžnou.

8. 4. 2022 – Krajské kolo pro dřevěné dechové nástroje v ZUŠ Střezina, Hradec Králové

13. – 14. 4. 2022 – Krajské kolo pro žesťové nástroje v ZUŠ Trutnov

Postupujícím žákům přeji hodně úspěchů v dalším kole.

Šárka Rejšková DIS.

Ocenění ke Dni učitelů - plaketa Jana Ámose Komenského

Každoročně uděluje ředitelka školy Bc. Jaroslava Komárková Plaketu Jana Ámose Komenského u příležitosti Dne učitelů za vynikající práci.

Tentokrát by si s jistotou takovou plaketu zasloužili všichni učitelé školy za to, jak zvládli společně dětmi i rodiči výuku v lockdownu.

Přesto jeden kolega měl mnoho práce ještě navíc, neboť se pustil do střihání videí a začal vyrábět online koncerty, které umístoval na YouTube kanál naší školy, který od té doby začal sám i spravovat.

Později ještě s kolegy Simonou Tlustou a Janem Rýznarem do takovýchto koncertů začal vkládat i zprávy z naší školy, které se staly velmi populární.

A který to kolega má takové zásluhy? Je jím pan učitel, vedoucí strunného oddělení, pan **BcA. Vít Heřman**.

Letošní rok byl pro něj i jeho žaka navíc úspěšným i v přijetí Adama Aubrechta na pražskou konzervatoř J. Ježka.

Blahopřejeme!!!

Jaroslava Komárková

CO PRO VÁS CHYSTÁME:

4. 4.	16,00	Porotní sál Jičín	Vystoupení pro Sportovce roku
5.4.	17,00	Sál spořitelny Sobotka	Klavírní koncert žáků
7.4.		Rychnov nad Kněžnou	krajské kolo soutěže MŠMT - zobcová flétna
8.4.		Hradec Králové Střezina	krajské kolo soutěže MŠMT ve hře na dechové nástroje dřevěné
9.4.		Obřadní síň Jičín	Vítání občánků. Účinkují žáci škola pod vedením paní učitelky Markéty Maškové
12.4.	17,00	Kavárna Republika	Vystoupení žáků harfové třídy p.uč. Pavly Novotné a flétnové třídy p. uč.Šárky Rejškové
13.4.	16,30	Porotní sál Jičín	IV. Interní koncert žáků hudebního oboru
13.4.		Trutnov	krajské kolo soutěže MŠMT ve hře na dechové nástroje žesťové
21.4.	18,00	Porotní sál Jičín	Koncert žáků oddělení dechových a bicích nástrojů
26.4.	18,00	Porotní sál Jičín	Koncert žáků klavírního oddělení
28.4.	17,00	Sál spořitelny Sobotka	Rodinný koncert. Účinkují žáci se svými rodiči či sourozenci.

V dubnu se také měla konat představení literárního dramatického oboru **Kočíčiny a Malá Mette a princ**. Z důvodu nemoci paní učitelky Mgr. Marty Komárkové vás včas budeme informovat o náhradním termínu.

6. května od 18,00 hodin se bude konat **II. reprezentační ples naší školy** v Masarykově divadle v Jičíně, na který jste srdečně zváni.

Účinkovat budou kapely naší školy **After Past** pana učitele Pavla Krčmárika, **Shame orchestra** pod vedením Víta Heřmana, country kapela **A.C.RO.BAT** pod vedením Václava Tláškala, **Bezejmenná** kapela Lukáše Knapa i Boubeňouři Václava Tláškala a o předtančení se postarají dívky z tanečního oboru paní učitelky Aleny Lyczkowské. V programu však nebude chybět ani dražba a zprávy z naší školy :-). K tanci bude následně hrát oblíbená kapela **Levou Rukou Band!**

Chceme vás ale tímto požádat o ceny do **tombole**. Pokud chcete přispět jakýmkoliv dárkem, prosíme, přineste jej vašemu vyučujícímu nebo přímo do kanceláře školy. Předem srdečně děkujeme!

Vstupenky již nyní můžete zakoupit i v Městském informačním centru nebo on-line na www.kzmj.cz

Co se do „programu koncertu“ nevešlo:

